

Stue i Strandgade med solskin på gulvet (1901)

Maleri af Vilhelm Hammershøi (1864-1916)

Til fri brug

Værktype	Teknik	Datering	Dimensioner
Maleri	Olie på lærred	1901	465 x 520 mm (Netto)

Privatsfære

En kvinde sidder med ryggen til os i færd med noget, vi kun kan gætte os til. Hun er tydeligt lukket inde i sin egen verden med blikket rettet mod, hvad end hun har i hænderne. Solens stråler rækker ind i stuen gennem de store vinduer med de lette, lyse gardiner. Modsat tidens klunkehjem er stuen ikke fyldt med store møbler, malerier, tunge gardiner og farverige tapeter. Tværtimod er den næsten tom. Med sin måde at male rum på åbner Hammershøi op for fantasien og sanserne, så vi med det samme kan mærke lyset, atmosfæren og stilheden. Hammershøis værker er dækket af en form for drømmende tåge, som lader beskueren stille de spørgsmål, der nu en gang måtte presse sig på. Hvorfor er der tomt? Hvad er der bag døren? Hvad laver kvinden? Hvad er fortællingen? Netop det sidste spørgsmål gjorde, at mange i Hammershøis samtid ikke kunne se værdien i hans kunst.

Et malerisk rum

En stor del af Hammershøis produktion er interiører fra de lejligheder, han boede i gennem årene. Han brugte sine hjem som både atelier og motiv. Den absolut bedst kendte del af Hammershøis værk er gruppen af interiører med og uden figurer, malet i perioden 1898 til 1908. Her boede han med sin hustru Ida Hammershøi i en lejlighed i Strandgade 30 på Christianshavn i København. Det er Ida, vi ser rygvendt i maleriet.

Inspirationsord

- Intimitet
- Hjem
- Stemning
- Tomrum
- Lys

- Privatliv
- Sanselighed
- Det sjælelige gennembrud

Se et kort portræt om kunstneren.

Udgivet under CC BY-SA